

Resolució 98/2025, de 30 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 1282/2024

Administració reclamada: Ajuntament de Guils de Cerdanya

Informació reclamada: Expedient del PAU GUI-7, conveni recentment signat, relació d'àpats i les factures i diversos decrets.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La informació sol·licitada i reclamada és informació pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b LTAIPBG. Remarcant el caràcter reforçat de la persona reclamant com a membra de la corporació. Cal tenir en compte que part de la informació reclamada està subjecte a publicitat activa d'acord amb el capítol II del Títol II de la Llei 19/2014. Aquesta Comissió no aprecia d'ofici l'existència de límits més enllà de dades de caràcter personal merament identificatives i, per tant, aquesta Comissió no pot fer més que emparar el dret d'accés a la informació pública reclamada. Pel que fa als formats sol·licitats (format digital i també suport paper) i forma lliurament (seu electrònica), cal tenir en compte que els càrrecs electes tenen dret a obtenir còpia de la informació (article 164.5 TRLMRLC) i si l'Ajuntament disposa de la informació en format electrònic (bé perquè així s'hagi generat o bé perquè hagi estat objecte d'un procés de digitalització) aquesta documentació ha de ser facilitada en aquest format i sense contraprestació econòmica d'acord amb l'article 37.1 LTAIPBG i aquest lliurament es pot fer a través de la seu electrònica (o carpeta del regidor/a). Ara bé, i pel que fa a la petició de disposar també de còpia en suport paper cal considerar, per una banda, el que estableix el ja referit que l'article 37.2 LTAIPBG preveu que "l'expedició de còpies i la transposició a formats diferents de l'original poden restar subjectes a una contraprestació econòmica"; i per l'altra, l'article 36 LTAIPBG que empara el dret de la persona sol·licitant d'informació a decidir el format en què vol rebre-la, però l'Administració té també reconeguda la potestat de facilitar-la en un format diferent en atenció a diverses circumstàncies. A la vista d'aquestes consideracions, és procedent concloure que el regidor reclamant no té legalment garantit un dret a obtenir una còpia en suport digital i també en suport en paper de la informació sol·licitada. Així mateix, la còpia en paper sol·licitada podria ser sotmesa per l'Ajuntament a la contraprestació econòmica prevista per a aquestes prestacions per les ordenances municipals.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones electes. Projectes. Plans. Plans urbanístics. Àpats. Relacions. Factures. Decrets. Convenis. Reclamació contra silenci. Sense límits. Formats. Suports. Suport digital. Còpies en paper. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich i Boltà

Antecedents

1. El 26 de setembre de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 1282/2024, presentada per una persona electe com a representant del Grup municipal Unim Guils contra l'Ajuntament de Guils de Cerdanya, en relació amb les sol·licituds indicades a l'antecedent següent d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i

bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). La persona reclamant manifesta no haver rebut resposta de l'Administració.

2. El 12 d'agost de 2024 la persona ara reclamant va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en la que sol·licitava:

“Tota la documentació relativa a l'expedient del PAU GUI-7, el conveni recentment signat per l'Ajuntament de Guils i altra documentació de l'acord. La relació de tots els àpats que l'actual equip de govern ha contractat des de l'inici del seu mandat i les factures corresponents, Tota la documentació relativa a la licitació de l'estació de Guils Fontanera que la GAIP ha requerit a l'Ajuntament de Guils posar a la nostra disposició. Els decrets d'alcaldia següents: 2024-0159, 2024-0161, 2024-0162, 2024-0163, 2024-0067, 2024-0070, 2024-0069, 2024-0075, 2024-0076, 2024-0099, 2024-0101, 2024-0103, 2024-0106, 2024-0109, 2024-0116, 2024-0117, 2024-0118, 2024-0156, 2024-0136, 2024-0138, 2024-0140, 2024-0150”.

Demana “que es posi a la nostra disposició, tant a través de la seu electrònica com còpia en paper per recollir a l'Ajuntament de Guils”.

3. En la reclamació manifesta que han passat els 4 dies hàbils i aquesta documentació “és essencial per poder dur a terme la nostra tasca com a oposició”. Pel que fa al format demana “que l'Ajuntament imprimeixi còpia en paper de tota aquesta documentació perquè entenem que per desenvolupar la nostra tasca com a regidors no hem de fer ús dels nostres recursos personals. Els regidors membres de l'equip de govern disposen de tota aquesta documentació impresa i entenem que hem de poder desenvolupar la nostra tasca en les mateixes condicions que ells”.
4. El 14 d'octubre de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre durin la Reclamació.
5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Guils de Cerdanya i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti informe així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la. Vençut a bastament el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Ajuntament.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol".

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions - la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016-, com ha estimat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG, sentència que va ser recorreguda davant del Tribunal Suprem, (rec. 3382/2020) i plenament confirmada per l'alt tribunal en la seva Sentència 312/2022, de 10 de març de 2022, que estableix jurisprudència sobre l'admissió de les reclamacions dels electes locals davant els òrgans de garantia del dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'aplicació supletòria de la legislació de transparència respecte dels règims jurídics especials d'accés prevista a la Disposició Addicional Primera.2 de les lleis bàsica i autonòmica de transparència i accés a la informació pública.

El TSJC, en la Sentència 1074/2019, confirma la competència de la GAIP per atendre reclamacions dels electes locals i valida que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG, remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 5 posa de manifest que l'Ajuntament no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP. Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació ja que l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació".

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada i reclamada, -expedient PAU GUI-7, conveni, relació àpats i factures, documentació d'una licitació, i diferents decrets d'alcaldia-, és informació pública d'acord amb el que estableix l'article 2.b LTAIPBG ja que és "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

L'LTAIPBG reconeix el dret subjectiu d'accés a la informació pública a qualsevol persona, en els termes i condicions regulats per la pròpia Llei (art. 2.c). I d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Cal fer palès que les administracions públiques estan dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de l'LTAIPBG i queden obligades a resoldre en temps i forma les sol·licituds d'accés, segons el que disposa l'article 3.1 de l'esmentada Llei.

Cal recordar el caràcter reforçat de les persones reclamants com a membres de la corporació. L'article 164.1 TRLMRLC disposa que "tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció", amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i

només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pugui vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumarial (article 164.3 TRLMRLC). Així, la normativa permet als regidors conèixer tota la informació que obri en mans dels serveis municipals i que necessitin per a desenvolupar la seva funció de control, funció, recordem-ho i subratlem-ho, que forma part del dret fonamental a participar dels afers polítics de la seva municipalitat (art. 23 de la CE).

Des del punt de vista de la transparència, el capítol II del Títol II de la Llei 19/2014 relatiu a la publicitat activa estableix que "l'Administració ha de fer públics el pla territorial general, els plans territorials parcials, els plans directors territorials, els plans territorials sectorials, els plans directors urbanístics, els plans d'ordenació urbanística municipal, el pla d'espais d'interès natural i els altres plans i programes que s'hagin d'elaborar en compliment d'una norma amb rang de llei i els plans que s'han de publicar amb caràcter obligatori" (article 12.4 LTAIPBG i article 49.2 Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP)); així com la contractació pública (article 13 LTAIPBG i 43 DTAIP) i els convenis de col·laboració (article 14 LTAIPBG i 44 DTAIP).

En darrer terme, i manca de col·laboració de l'administració, aquesta Comissió no aprecia d'ofici l'existència de límits més enllà de dades de caràcter personal merament identificatives directament relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que puguin contenir la informació sol·licitada. Per tant, aquesta Comissió no pot fer més que emparar el dret d'accés a la informació pública reclamada amb el benentès que és responsabilitat exclusiva de l'Ajuntament verificar que no hi concorren cap dels límits previstos en l'article 164.3 TRLMRLC en el moment d'executar aquesta Resolució.

3. Sobre els formats sol·licitats

Tal i com es desprèn dels antecedents 2 i 3 la persona reclamant manifesta la necessitat de disposar la informació tant en format digital (a través de la seu electrònica) com còpia en suport paper.

En primer ordre de coses i considerant el context actual pel que fa a la gestió electrònica en l'àmbit de les administracions públiques d'acord amb el que estableix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP) procedirem a analitzar el dret d'accés a la informació pública en format digital i a través de la seu electrònica. D'acord amb la seva Disposició final setena aquesta llei va entrar en vigor al cap d'un any des de la seva publicació (això és el dia 2 d'octubre de 2016) i en seua article 70 es defineix l'expedient electrònic. Concretament, els apartats 2 i 3 diuen "2. Els expedients han de tenir format electrònic i s'han de formar mitjançant l'agregació ordenada de tots els documents, les proves, els dictàmens, els informes, els acords, les notificacions i altres diligències que els

hagin d'integrar, així com un índex numerat de tots els documents que contingui quan es remeti. Així mateix, ha de constar a l'expedient una còpia electrònica certificada de la resolució adoptada. 3. Quan en virtut d'una norma sigui necessari remetre l'expedient electrònic, s'ha de fer d'acord amb el que preveuen l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat i les normes tècniques d'interoperabilitat corresponents, i s'ha d'enviar complet, foliat, autenticat i acompanyat d'un índex, així mateix autenticat, dels documents que contingui. L'autenticació de l'índex esmentat ha de garantir la integritat i immutabilitat de l'expedient electrònic generat des del moment de la seva signatura i ha de permetre recuperar-lo sempre que sigui necessari; és admissible que un mateix document formi part de diferents expedients electrònics" (article 70.3 LPACAP). Així doncs, aquella documentació sol·licitada que s'hagi generat a partir del 2 d'octubre de 2016 s'hauria d'haver generat en format electrònic.

L'anteriorment referit article 164 del TRLMRLC relatiu al dret d'informació de tots els membres de les corporacions locals, recull en l'apartat 5 que "Els membres de la corporació tenen dret a obtenir còpia de la documentació a la qual tenen accés. Aquesta còpia es pot obtenir en format paper o bé en el suport tècnic que permeti d'accedir a la informació requerida". A títol merament informatiu, recordem que aquest Decret Legislatiu és de l'any 2003, molt anterior temporalment a la LPACAP i tot i així, ja obria les portes a la posada a disposició de la informació a la que poden tenir accés els membres dels ajuntaments per mitjans electrònics o telemàtics.

Dit això, i respecte a la forma de lliurament de la informació en format electrònic, és doctrina consolidada d'aquesta Comissió que, si bé la GAIP no és competent en determinar i concretar com s'ha d'organitzar una determinada administració i què i com ha de fer visible o lliurar la informació és perfectament adequat que aquest accés/lliurament es faci a través dels mitjans que tingui a disposició l'administració concernida com podria ser la coneguda carpeta del regidor/a o a través de la seu electrònica (vegeu per totes la Resolució 138/2024, de 8 de febrer). En qualsevol cas, és perfectament plausible que l'accés i/o lliurament de la informació pública per part dels càrrecs electes es realitzi a través d'aquest mitjà. I fins i tot, en exercici del dret d'accés a la informació pública, l'eina es pot convertir, a partir dels rols, permisos, filtres i criteris de gestió documental en un mitjà perfectament idoni per permetre'ls-hi accedir a la informació pública de forma autònoma, sense necessitat d'haver de fer sol·licituds concretes alleugerint la tasca tècnica i administrativa que comporta la resolució d'aquestes peticions, i contribuint, en definitiva, a la millora qualitativa de la transparència en el marc de l'administració pública.

Per tant, i en resum, els càrrecs electes tenen dret a obtenir còpia de la informació (article 164.5 TRLMRLC) i si l'Ajuntament disposa de la informació en format electrònic (bé perquè així s'hagi generat o bé perquè hagi estat objecte d'un procés de digitalització) aquesta documentació ha de ser facilitada en aquest format i sense contraprestació econòmica d'acord amb l'article 37.1 LTAIPBG i aquest lliurament es pot fer a través de la seu electrònica (o carpeta del regidor/a).

Ara bé, i pel que fa a la petició de disposar també de còpia en suport paper reiterem, novament, que la legislació de règim local empara el dret dels electes municipals a obtenir còpia de la informació, però aquest dret no abasta el d'escollir la forma o modalitat de la còpia. En aquest sentit ja s'ha pronunciat anteriorment la GAIP (per totes, en la Resolució 1130/2021, de 22 de desembre), desestimant un hipotètic dret a obtenir còpies en paper de manera gratuïta, particularment en el marc de les previsions normatives sobre l'administració electrònica i de l'eliminació del paper en la tramitació dels expedients administratius.

Així, i en aplicació supletòria de la normativa de transparència i d'accés a la informació pública, cal considerar, per una banda, que a l'empara de l'article 36 LTAIPBG, l'Administració pot subministrar la informació en un format diferent en atenció a diverses circumstàncies, entre elles "si hi ha una alternativa més econòmica, sempre que no dificulti al sol·licitant l'accés a les dades", o "si es considera raonable utilitzar un format diferent del demanat, sempre que es justifiqui". Qualsevol d'aquestes causes podria justificar lliurar la informació en un format diferent tenint en compte que el document sol·licitat ha d'estar digitalitzat (circumstància en la qual l'accés electrònic serà molt més econòmic, ràpid i ambientalment sostenible que en paper). Dit d'una altra manera, la llei de transparència empara el dret de la persona sol·licitant d'informació a decidir el format en què vol rebre-la (article 36.1), però l'Administració té també reconeguda la potestat de facilitar-la en un altre (article 36.2) atenent, entre altres, les circumstàncies descrites. I per una altra, el ja referit que l'article 37.2 LTAIPBG que preveu que "l'expedició de còpies i la transposició a formats diferents de l'original poden restar subjectes a una contraprestació econòmica".

En darrer terme i en relació a l'afirmació de la persona reclamant respecte a la disposició per part d'altres regidors d'aquesta documentació impresa cal considerar, en primer lloc, que aquesta circumstància no significa necessàriament que el regidor reclamant pateixi tracte discriminatori en el cas que l'administració li denegüés aquesta modalitat d'accés atenent les consideracions fonamentades, perquè es desconeixen els motius pels quals s'ha aplicat en el cas d'hipotètica referència la modalitat d'accés; i segon lloc, perquè el dret d'accés a la informació pública per al compliment de les seves funcions està igualment garantit amb la disposició de la informació en format digital.

A la vista d'aquestes consideracions, és procedent concloure que el regidor reclamant no té legalment garantit un dret a obtenir una còpia en suport digital i també en suport en paper de la informació sol·licitada. Així mateix, la còpia en paper sol·licitada podria ser sotmesa per l'Ajuntament a la contraprestació econòmica prevista per a aquestes prestacions per les ordenances municipals.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les administracions públiques han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedients d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i

incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperabilitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs, i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la documentació relativa al PAU GUI-7 aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Planejament urbanístic* (codi 0103), sèrie *Programes d'actuació urbanística* (2271); pel que fa al conveni en el nivell *Convenis* (codi 0045) i sèrie *Convenis i acords* (1376); pel que fa a la relació i factures dins el nivell *Gestió del pressupost* (codi 0077) i sèrie *Aprovacions de factures* i els decrets en el nivell *Alcaldia* (codi 0005) i sèrie *Llibre de decrets d'alcaldia* (1038).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 de gener de 2025, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1282/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3 i 4.
2. Requerir a l'Ajuntament de Guils de Cerdanya que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Guils de Cerdanya a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1282/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa, comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.